

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobkyně: **F. B. K.-W.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 12. 2007, č. X, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 4. 2009, č. j. 19 Cad 94/2008 - 48,

t a k t o:

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobkyně brojí včasně podanou kasační stížností proti v záhlaví uvedenému rozsudku Krajského soudu v Ostravě, jímž byla zamítnuta její žaloba směřující proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 5. 12. 2007, č. X. Napadeným správním rozhodnutím žalovaná zamítla žádost žalobkyně o starobní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 29 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění, s přihlédnutím k Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 a Nařízení Rady (EHS) č. 574/72.

Proti citovanému rozsudku Krajského soudu v Ostravě podala žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) dne 29. 5. 2009 kasační stížnost. Jelikož stěžovatelka nebyla pro řízení o kasační stížnosti zastoupena advokátem, krajský soud ji usnesením ze dne 16. 6. 2009 vyzval, aby ve lhůtě do jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doplnila podání ze dne 24. 5. 2009 tak, že bude zastoupena advokátem dle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), tj. předloží plnou moc, kterou udělila advokátovi pro kasační řízení. Rovněž krajský soud stěžovatelku vyzval k doplnění náležitostí návrhu a uvedení důvodů kasační stížnosti ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. Stěžovatelka byla krajským soudem zároveň poučena o tom, že nebude-li zastoupena advokátem a nebudou-li doplněny důvody kasační stížnosti a

rozsah napadení rozsudku, a v řízení nebude možno pokračovat, bude řízení o kasační stížnosti dle § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítnuto.

Ze spisového materiálu Nejvyšší správní soud zjistil, že z doručanky založené v soudním spise vyplývá, že zásilka s výše uvedenou výzvou krajského soudu byla stěžovatelce doručena dnem 20. 7. 2009. Ve stanovené lhůtě však vady kasační stížnosti stěžovatelka neodstranila a ani nedoložila doklad o plné moci udělené advokátovi pro její zastupování v řízení o podané kasační stížnosti.

V rámci soudního přezkumu kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud dle zákonem stanoveného procesního postupu nejdříve zabývá splněním zákonných procesních předpokladů jako je včasné podání kasační stížnosti, řádné zastoupení stěžovatelky apod. Až v případě naplnění procesních podmínek řízení a absence veškerých důvodů nepřipustnosti je oprávněn dále zkoumat důvodnost kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že v projednávané věci byla kasační stížnost podána osobou oprávněnou (§ 102 s. ř. s.) a byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Stěžovatelka však nebyla zastoupena advokátem, i když v řízení o kasační stížnosti je toto zastoupení povinné.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie. V daném případě stěžovatelka přes výzvu k doložení zastoupení advokátem a navzdory poučení o možných následcích, plnou moc udělenou advokátovi soudu nepředložila; sama přitom neprokázala vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie. Povinné zastoupení advokátem – případně vlastní vysokoškolské právnické vzdělání stěžovatele – je přitom obligátní podmínkou řízení o kasační stížnosti, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat. Nedoložení plné moci k zastupování stěžovatele v řízení o kasační stížnosti je svojí povahou odstranitelným nedostatkem podmínek řízení, v posuzované věci se však tento nedostatek ani na výzvu soudu odstranit nepodařilo. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl pro nesplnění uvedené podmínky řízení podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. užitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s. Posuzování existence podmínek řízení má přitom přednost před zkoumáním, zda byly odstraněny vady kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. listopadu 2009

JUDr. Petr Průcha
předseda

senátu